Podstawy R: listy oraz funkcje

Zadanie 2.1 [MG] Przestudiuj samodzielnie dokumentację funkcji rle(). Funkcja ta zwraca obiekt typu lista. Co najważniejsze, do każdego z dwóch komponentów tego obiektu (obydwa są zwykłymi wektorami atomowymi) możemy się odwołać przy użyciu wywołań:

```
rle(x)$lengths
rle(x)$values
```

Znajdź wartość, która powtarza się najczęściej (tj. modę) w danym wektorze liczb całkowitych x. Jeśli rozwiązanie nie jest jednoznaczne, zwróć dowolną modę.

Zadanie 2.2 [MB] Napisz funkcję calkaMonteCarlo(). Funkcja przyjmuje cztery argumenty. Pierwszy to ściśle monotoniczna (na przedziale [a,b]), (tj. przyjmująca wartości nieujemne na przedziale [a,b]) jednoargumentowa funkcja rzeczywista f (tego, czy jest monotoniczna, nie sprawdzaj, zakładamy, że tak jest; co do wartości nieujemnych, sprawdź je jedynie dla f(a) i f(b)).

Kolejne argumenty, a i b, to przedział, na którym będziemy całkować funkcję f. Ostatnim argumentem jest liczba naturalna n, która będzie wyznaczać nam dokładność obliczeń (im większe n, tym dokładniejsze obliczenia). Niech wartość domyślna tego parametru wynosi 1000.

Funkcja ma całkować w następujący sposób:

- 1. niech $f_{min} = \min(f(a), f(b))$, a $f_{max} = \max(f(a), f(b))$;
- 2. wylosuj n punktów (x_1, x_2) z rozkładu jednostajnego na kwadracie $[a, b] \times [f_{min}, f_{max}]$ (wsk. ?runif);
- 3. wyznacz frakcję punków leżących pod wykresem funkcji f (czyli takich że $x_2 \leq f(x_1)$);
- 4. uzyskany w punkcie 3. wynik przeskaluj mnożąc go przez miarę (powierzchnię) obszaru $[a, b] \times [f_{min}, f_{max}];$
- 5. do wyniku dodaj $(b-a)f_{min}$.

Przykłady:

```
set.seed(123)
f <- function(x) sin(x)
a <- 0
b <- 1
n <- 10000
calkaMonteCarlo(f,a,b,n)

f <- function(x) x + 1
calkaMonteCarlo(f,a,b,n)

f <- function(x) x^2 + 2
calkaMonteCarlo(f,a,b,n)</pre>
```

Zadanie 2.3 [MG] Dany jest wektor atomowy x oraz nieujemna liczba całkowita k. W wyniku wywołania sample(x, k, replace=TRUE) otrzymujemy wybrany pseudolosowo (ze zwracaniem) wektor składający się z k elementów z x. Napisz fragment kodu równoważny tej operacji. Przykład:

```
x <- c('a', 'b', 'c')
k <- 5
y <- ...
print(y)
## [1] "a" "c" "c" "a" "b"</pre>
```

Wskazówka: runif(n, a, b) generuje n obserwacji pseudolosowych z rozkładu jednostajnego na (a,b).

Zadanie 2.4 [MG] Dany jest wektor liczb całkowitych x. Usuń z niego wszystkie wartości powtarzające się, nie korzystając z funkcji unique(), duplicated(), ani anyDuplicated(). Na przykład jeśli x ==

c(1,2,1,4,3,4,1), to w wyniku powinniśmy otrzymać c(1,2,4,3).

Zadanie 2.5 [AC] Dane są dwa wektory x oraz y o elementach całkowitych dodatnich. Wykorzystując (koniecznie) funkcję tabulate(), napisz kod, który wypisze na konsolę wynik równoważny rezultatowi wywołania intersect(x,y).

Zadanie 2.6 [AC] Dany jest wektor liczbowy x oraz y. Napisz kod, który wyznaczy wartości zdefiniowanej poniżej funkcji $\hat{F}_{\mathbf{x}}(\cdot)$ we wszystkich punktach z danego wektora y. Dokładniej, k-ta współrzędna wynikowego wektora jest postaci:

 $\widehat{F}_{\mathbf{x}}(y_k) = \frac{|\{x_i : x_i \le y_k\}|}{|\mathbf{x}|},$

gdzie |x| oznacza liczbę obserwacji w x. Możesz korzystać z funkcji findInterval() oraz rle() (por. zad. 2.1), lecz nie z splinefun() ani approxfun(). Zauważ, że wartości w x mogą się powtarzać.

Zadanie 2.7 [MG] Napisz funkcję merge_string_list(), która złączy wszystkie napisy z danej jako argument x listy wektorów napisów w jeden napis. Argument sep (domyślnie: napis pusty) określa sposób rozdzielania poszczególnych elementów.

Zadanie 2.8 [MB] Napisz funkcję posortowanePunkty(), która jako argumenty przyjmuje: (a) wartość naturalną n, (b) wartość naturalną m oraz (c) wektor nm wartości liczbowych, przy użyciu którego dane są współrzędne m punktów w \mathbb{R}^n . Na przykład dla n=2 i m=3 podany wektor interpretujemy jako $(x_1, x_2, x_3, y_1, y_2, y_3)$, a dla n=3 i m=2 jako $(x_1, x_2, y_1, y_2, z_1, z_2)$.

Funkcja posortowane Punkty() ma za zadanie policzyć odległości (euklidesowe) punktów od początku układu współrzędnych, tj. $(0,0,\ldots,0)$. Następnie sortuje ona te odległości rosnąco. W wyniku jej działania otrzymujemy wektor punktów (w takim samym formacie, co wektor wejściowy), przy czym współrzędne punktów są posortowane rosnąco względem odległości od środka układu współrzędnych.

Wwskazówka: użyj order().

Zadanie 2.9 [MG] Napisz funkcję approxinvert(), która jako argumenty przyjmuje: (a) zwektoryzowaną (tj. taką, która dla n-elementowego wektora liczbowego zwraca n-elementowy wektor liczbowy) funkcję \mathbf{f} , o której wiemy, że jest ciągła i ściśle monotoniczna (tego warunku nie sprawdzamy) na pewnym przedziale [a,b]; (b) wektor liczbowy \mathbf{y} o elementach z [f(a),f(b)]; (c) wartość rzeczywistą a; (d) wartość rzeczywistą b > a; (e) wartość całkowitą dodatnią k > 2, domyślnie 100.

Funkcja ta ma wyznaczać przybliżenie odwrotności f w punktach z y, tj. $f^{-1}(y)$ przy użyciu interpolacji (np. liniowej) f w k równoodległych punktach z przedziału [a, b].

Wskazówka: możesz użyć funkcji approxfun() bądź splinefun() – zwracają one obiekty tupu funkcja.

Zadanie 2.10 [JL] Napisz funkcję wystarczy(), która przyjmuje jako argument listę wektorów (dowolnej długości), liczby rzeczywiste \mathbf{r} oraz R takie, że $\mathbf{r} < R$ oraz funkcję agregującą \mathbf{fun} (dowolną funkcję przyjmującą na wejściu wektor liczb i zwracającą wartość rzeczywistą, np. mean). Funkcja ta zwraca listę tych wektorów z listy podanej na wejściu, dla których wartość funkcji \mathbf{fun} na wektorze wynosi co najmniej \mathbf{r} i co najwyżej R. Przykład:

```
>wystarczy(list(c(6, 3, 10), c(5, 10, 15), 4), 20, 30, sum)
[[1]] [1] 5 10 15
```

Zadanie 2.11 [JL] Napisz funkcję distance(), która dla prostej o równaniu $\mathbf{a} \cdot \mathbf{x} + b = 0$ ("·'' oznacza iloczyn skalarny) w przestrzeni \mathbb{R}^n wyznaczy odległość punktu $p \in \mathbb{R}^n$ od tej prostej. Odległość ta wyraża się wzorem:

$$d = \frac{|\mathbf{a} \cdot \mathbf{p} + b|}{\|\mathbf{a}\|_2},$$

gdzie $\|\mathbf{x}\|_2$ oznacza normę euklidesową wektora $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n$. Funkcja ta przyjmuje argumenty w domyślnej kolejności \mathbf{p} , \mathbf{a} , b.

Last update: 18 lutego 2023 r. Aktualizacje: Anna Cena

```
>distance(c(2, -2, 0.5), c(2, 1, 4), b = -4)
>distance(c(0, 0), c(1, 1), b = -2.0)
[1] 1.414214
```

Zadanie 2.12 [AC] Napisz funkcję gendyskr(), która jako argumenty przyjmuje: (a) wartość całkowitą dodatnia n; (b) k-elementowy wektor liczbowy x o unikatowych wartościach; (c) k-elementowy wektor prawdopodobieństw p – jeśli wartości w p nie sumują się do 1, należy go przed wykonaniem obliczeń unormować i wygenerować ostrzeżenie.

Naszym zadaniem jest implementacja bodaj najprostszego algorytmu, który generuje n-elementową pseudolosową próbkę z rozkładu dyskretnego zmiennej losowej X określonej jako $\Pr(X=x_i)=p_i \ (\forall i=1,\ldots,k).$ Pojedynczą wartość otrzymujemy następująco:

- 1. Wygeneruj obserwację u z rozkładu jednostajnego na (0,1), por. ?runif.
- 2. Znajdź $m \in \{1,\ldots,k\}$ takie, że $u \in (\sum_{j=1}^{m-1} p_j, \sum_{j=1}^m p_j]$, przy założeniu $\sum_{j=1}^0 \cdot = 0$. 3. Zwróć x_m jako wynik.